WSKAZÓWKI

dla robotników zabezpieczonych w Funduszu Pracy.

Warunki uprawniające robotników po utracie pracy do korzystania z zasiłków z Funduszu Pracy.

Prawo do zasiłków z Funduszu Pracy przysługuje tym robotnikom pozostającym bez pracy, którzy:

a) w 12 miesiącach przed dniem zgłoszenia prawa do zasiłków podlegali, po ukończeniu 16 lat życia, co najmniej przez 26 tygodni obowiązkowi zabezpieczenia w Funduszu Pracy (pracowali w zakładach pracy, zatrudniających co najmniej 5 robotników i pracowników umysłowych łącznie);

b) poza zarobkiem z pracy najemnej nie posiadają innych źródeł utrzymania, lub, gdy przeciętny ich tygodniowy dochód z innych źródeł w okresie ostatnich 13 tygodni nie przekraczał 6-dniowego przeciętnego zarobku dziennego w tym 13 tygodniowym okresie.

I. Zgłoszenie prawa do zasiłków z Funduszu Pracy.

Instytucjami rejestrującymi zgłoszenia bezrobotnych o zasiłki są Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy (Ekspozytury), a w miejscowościach oddalonych od siedziby tych urzędów instytucje zastępcze, jak Urzędy Gminne (Okręgowe), Magistraty i Wydziały Powiatowe, którym powierzono wykonywanie tych czynności.

Adres instytucji zastępczej wskażą władze gminne lub policyjne.

....

....

....

....

Bezrobotny winien **zgłosić osobiście** swe prawo do zasiłków w instytucji zastępczej, na której terenie ostatnio zamieszkuje **przynajmniej trzy tygodnie,** przedstawiając jednocześnie:

1) **dowód osobisty** lub inne **urzędowe zaświadczenie** tożsamości osoby;

2) **zaświadczenie** pracodawców o **zwolnieniu z ostatniej pracy** oraz **poprzednich** prac, stwierdzające, że w ciągu 12 miesięcy przed dniem zgłoszenia swego prawa do zasiłków w instytucji rejestrującej, podlegał co najmniej przez 26 tygodni obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia i w okresie tym przepracował co najmniej 156 dni.

Uwaga: a) Za tydzień liczony do zabezpieczenia uważa się 6 dni pracy; przypadające w okresie pracy święta zalicza się jako dni pracy; przepracowane niedziele również zalicza się do liczby 156 dni.

b) Okres 12 miesięcy, w którym bezrobotny winien wykazać się 26 tygodniami podlegania obowiązkowi zabezpieczenia w Funduszu Pracy, przedłuża się o czas spędzony w służbie wojskowej oraz o czas choroby— o ile bezrobotny okoliczności te udowodni.

3) **Zaświadczenie,** stwierdzające, na podstawie ksiąg meldunkowych, **miejsce i przeciąg czasu zamieszkania bezrobotnego oraz jego stan rodzinny** (wykaz członków rodziny, pozostających na wyłącznym jego utrzymaniu), wydane przez zarząd gminy wiejskiej, a w gminach miejskich przez właściciela (administratora, rządcę) domu, względnie biuro meldunkowe.

Zaświadczenie powyższe bezrobotny przedstawia na formularzu, który **bezpłatnie** może otrzymać w instytucji rejestrującej.

4) **Deklarację** podpisaną własnoręcznie przez bezrobotnego, że poza zarobkiem z pracy najemnej nie posiada on żadnych innych źródeł utrzymania, lub, że jego przeciętny tygodniowy dochód z innych źródeł w okresie ostatnich 13 tygodni nie przekraczał 6-dniowego przeciętnego zarobku dziennego w tym 13-tygodniowym okresie.

Uwaga: a) Zaświadczenia z pracy i o miejscu zamieszkania i stanie rodzinnym (punkty 2 i 3) winny być wypełnione dokładnie i czytelnie, w przeciwnym bowiem razie zgłoszenie może być uznane za nieważne.

b) Brak choćby jednego z wyżej wymienionych dokumentów punkty (1—4) powoduje nieprzyjęcie zgłoszenia prawa do zasiłków.

c) W wypadku nieprzyjęcia zgłoszenia o zasiłek instytucja rejestrująca, na żądanie bezrobotnego, wydaje mu w ciągu 3 dni pisemną decyzję w imieniu Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy z podaniem motywów odmowy przyjęcia zgłoszenia.

5) Bezrobotny po dokonaniu zgłoszenia w instytucji rejestrującej otrzymuje dowód zarejestrowania (legitymację).

6) Zgłoszenie przez bezrobotnego prawa do zasiłków jest równocześnie zawiadomieniem o poszukiwaniu pracy i o chęci przyjęcia każdej odpowiedniej pracy, wkazanej przez instytucję rejestrującą.

Uwaga: W myśl art. 29 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, pracodawca obowiązany jest, na żądanie bezrobotnego, wydać mu w ciągu 24 godzin zaświadczenie o zwolnieniu z pracy.

W razie odmowy wydania tego zaświadczenia, bezrobotny winien niezwłocznie zawiadomić o tym instytucję rejestrującą, która ze swej strony wezwie pracodawcę do wydania zaświadczenia. W razie niewykonania przez pracodawcę tego żądania, instytucja rejestrująca przyjmie zgłoszenie bezrobotnego na podstawie jego protokularnego oświadczenia. Przyznanie zasiłków na podstawie takiego protokularnego oświadczenia może nastąpić dopiero po sprawdzeniu zawartych w nim danych.

II. Wysokość zasiłku.

Zasiłek na wypadek bezrobocia składa się z zasiłku zasadniczego, wynoszącego 30% przeciętnego zarobku robotnika i dodatku rodzinnego.

Przeciętny zarobek oblicza się na podstawie zarobku z ostatnich 13 tygodni zabezpieczenia z tym jednak, że najwyższy przeciętny zarobek, przyjęty za podstawę do obliczenia zasiłków nie może przekraczać 6 zł dziennie.

Dodatek rodzinny wynosi:

5% przeciętnego zarobku — dla bezrobotnego utrzymującego rodzinę złożoną 1—2 osób;

10% przeciętnego zarobku — dla bezrobotnego utrzymującego rodzinę złożoną z 3—5 osób;

20% przeciętnego zarobku — dla bezrobotnego utrzymującego rodzinę złożoną z więcej niż 5 osób.

Do rodziny bezrobotnego zalicza się pozostających na jego wyłącznym utrzymaniu:

1) żonę nie zarobkującą, względnie męża;
2) dzieci i pasierbów w wieku do lat 16 o ile nie zarobkują, a powyżej 16 lat, jeżeli są niezdolni do zarobkowania;
3) dzieci i pasierbów w wieku od 16 do 18 lat, kształcących się w średnich zakładach naukowych ogólnokształcących i zawodowych;
4) rodziców i dziadków niezdolnych do zarobkowania.

III. Okoliczności wyłączające bezrobotnych od prawa do zasiłków.

Wyłączeni są od prawa do zasiłków zabezpieczeni pozostający bez pracy:

a) w okresie niezdolności do podjęcia pracy z powodu choroby;
b) w czasie pobierania zasiłków, przysługujących im z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby;
c) na skutek inwalidztwa;
d) na skutek strajku podczas jego trwania;
e) na skutek dobrowolnego i z przyczyn nieuzasadnionych rozwiązania stosunku najmu pracy lub na skutek okoliczności, powstałych z winy robotnika, które w myśl obowiązujących ustaw powodują natychmiastowe wydalenie z pracy, do czasu zgłoszenia przez robotnika nowego wypadku utraty pracy.

W wypadkach spornych co do winy wydalonego robotnika Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy (Ekspozytura) wstrzymuje wydanie decyzji do wyroku sądowego.

Robotnik, uznany za niewinnego, któremu od pracodawcy przyznane zostało wyrokiem sądowym odszkodowanie z tytułu rozwiązania bez wypowiedzenia umowy o pracę, otrzyma z Funduszu Pracy zapomogę w wysokości, odpowiadającej nadwyżce należnych mu zasiłków nad przysądzonym odszkodowaniem.

IV. Zgłoszenie po decyzję w sprawie przyznania prawa do zasiłków.

Po decyzję w sprawie przyznania prawa do zasiłków bezrobotny może zwrócić się najwcześniej na 11 dzień od dnia zarejestrowania się; w razie przyznania zasiłków bezrobotnemu wskazane będzie miejsce i dzień wypłaty zasiłku.

....

....

....

....

V. Odwołanie od decyzji Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy (Ekspozytury).

Bezrobotnemu przysługuje prawo odwołania się od decyzji Wojewódzkiego Biura (Ekspozytury) do Wojewody w ciągu dni 14 od daty doręczenia decyzji.

Odwołanie winno być adresowane do Wojewody, zaś wniesione za pośrednictwem tego Wojewódzkiego Biura (Ekspozytury), które wydało zaskarżoną decyzję, lub tej instytucji zastępczej, która decyzję doręczyła.

VI. Obowiązki bezrobotnego w czasie pobierania zasiłków.

Prawo do pobierania zasiłków zaczyna się po 10 dniach, licząc od dnia zarejestrowania się bezrobotnego i trwa najwyżej 13 tygodni w ciągu jednego roku, licząc od dnia pobrania pierwszego zasiłku.

Poczynając od 11 dnia po zgłoszeniu prawa do zasiłków i w ciągu całego czasu pobierania zasiłków, bezrobotny obowiązany jest zgłaszać się osobiście do stałej kontroli ewidencyjnej w miejscu, dniu i godzinie wyznaczonej, celem stwierdzenia, iż jest bez pracy, wyrażenia gotowości przyjęcia ofiarowanej mu pracy i wyjaśnienia, czy nie zaszły zmiany, wpływające na prawo do pobierania zasiłków oraz na ich wysokość.

Obowiązkowi zgłaszania się do kontroli stałej podlegają również ci bezrobotni, którzy wnieśli do Wojewody odwołania w sprawie zasiłków.

Po wypłatę zasiłków bezrobotny winien zgłaszać się osobiście w oznaczonym miejscu, dniu i godzinie, przedstawiając dowód tożsamości i dowód zarejestrowania (legitymację).

Przy kontroli oraz przy wypłacie zasiłku bezrobotny winien zawiadomić o każdym wypadku:

a) otrzymania przez niego samego lub przez członków jego rodziny pracy zarobkowej, choćby nawet krótkotrwałej,
b) śmierci którejkolwiek z osób, zaliczonych do jego rodziny lub zapewnienia jej utrzymania przez osoby trzecie.

Przy kontroli bezrobotny winien przedstawić swój dowód zarejestrowania (legitymację) oraz dowód tożsamości.

VII. Podjęcie pracy w czasie pobierania zasiłków.

Bezrobotny, który w czasie pobierania zasiłków przystąpił do pracy zarobkowej, trwającej co najmniej 10 dni i utracił ją, podlega, dla otrzymania zasiłków, obowiązkowi 10-dniowego wyczekiwania, licząc od dnia zgłoszenia ponownego bezrobocia; od wyczekiwania wolny jest ten bezrobotny, który pracował krócej, niż 10 dni.

VIII. Utrata prawa do zasiłków.

Nabyte prawo do zasiłków traci bezrobotny, o ile:

a) nie przyjął odpowiedniej pracy, wskazanej mu przez Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy (Ekspozyturę) lub instytucję zastępczą Funduszu Pracy;
b) nie zawiadomił, przy najbliższym zgłoszeniu się do kontroli lub przed najbliższą tygodniową wypłatą zasiłków, o otrzymaniu przezeń lub przez któregokolwiek z członków rodziny, pozostających na wyłącznym jego utrzymaniu, pracy stałej lub krótkotrwałej, bądź też o śmierci lub o zapewnieniu członkowi rodziny utrzymania przez inne osoby;
c) pracę otrzymaną w trakcie pobierania zasiłków utracił z własnej winy lub gdy dobrowolnie z przyczyn nieuzasadnionych rozwiązał stosunek najmu pracy.

IX. Pozbawienie zasiłków.

Bezrobotny zostaje pozbawiony zasiłków:

a) na okres do 10 dni, o ile z przyczyn nieuzasadnionych nie zgłosił się do kontroli stałej;
b) na okres do 6 tygodni, jeśli podał nieprawdziwe dane, co do warunków, uprawniających go do pobierania zasiłków.

X. Odpowiedzialność sądowa bezrobotnego.

W razie stwierdzenia bezprawnego pobrania przez bezrobotnego zasiłku, np. za okres wykonywania pracy zarobkowej, bezrobotny będzie pozbawiony prawa do korzystania z dalszych zasiłków, a ponadto skierowane zostaną przeciwko niemu do sądu sprawy:

a) cywilna—o ile odmówi zwrotu nieprawnie pobranych zasiłków;
b) karna — o oszustwo itp.

Winni rozmyślnego przedstawienia, względnie potwierdzenia nieprawdziwych danych, mających uzasadnić przyznanie zasiłku z tytułu ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, ulegną karze aresztu do 1 miesiąca lub grzywny od 30—1000 złotych, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej.

Informacje w sprawach zasiłkowych udzielane są bezrobotnym w dniach i godzinach, ustalonych przez instytucje rejestrujące.

listopad 1937. W-wa

Drukarnia Państwowa nr 93386.